

אפיק ושות'. עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS AND NOTARY

גיליון 150: 13 אפריל, 2014

הגיליון המקצועי הדו שבועי של אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון
החשמונאים 103, ת.ד. 20144 תל אביב- יפו 6120101, טלפון 03-609.3.609 פקס 03-609.5.609

תוכן עניינים

אפיק ושות' עורכי דין מאחלים למנויי תפוצה זו ולכל בית ישראל חג פסח שמח!

- 1. מאמר: מה בין חכירת נכס מקרקעין ממנהל מקרקעי ישראל לבין בעלות**
מאמר בנושא ההבדל בין חכירה לדורות ובעלות במקרקעין מאת עו"ד לובה כהן
- 2. משרדנו בתקשורת**
כתבות שפורסמו ב"גלובס" ובאתר האינטרנט "News1" בנוגע לערעור שהוגש באמצעות משרדנו בנושא הסרת חיסיון עיתונאי בעת חקירה בבית המשפט והשלכות ויתור על חיסיון זה.
- 3. עדכוני תאגידים, הגבלים עסקיים וניירות ערך:**
א. הסדר כובל יאפשר ביטול ההסכם גם לאחר עשרות שנים ותביעת פיצוי בכפוף לאשם תורם
מחוזי מרכז: גם הסדר אנכי הוא הסדר כובל; צד להסכם כובל רשאי לדרוש ביטולו גם כשהשתהה; צד להסדר כובל זכאי לפיצוי מהצד השני בכפוף לאשמו התורם.
ב. כשלא ניתן לחדור לשוק מונופוליסטי ללא הפרת זכויות יוצרים תצומצם ההגנה על זכות היוצרים
מחוזי ת"א: הגנת זכות יוצרים תצומצם אם יוכח כי מדובר בשוק מונופוליסטי השולט בענף ואין דרך אחרת לחדור לשוק מלבד ההפרה.
- 4. עדכוני משפט מסחרי, זכויות יוצרים ועבודה:**
א. אי חוקיות הסכם אינה מקנה את זכות הביטול שלו אם ניתן לרפא את אי החוקיות שבו
שלום אשדוד: הסכם בלתי חוקי שנועד להונות, בטל מעיקרו; עם זאת, כאשר אי החוקיות אינה ביסוד ההסכם, יש לפעול לריפוי אי החוקיות וקיומו של ההסכם לאחר מכן.
ב. פיצוי מוסכם בהסכם על כל הפרה יצומצם על ידי בית המשפט
שלום ת"א: הוראה בהסכם הקובעת פיצוי אחיד להפרות ברמות חומרה שונות לכאורה אינה סבירה.
- 5. עדכוני מקרקעין:**
יש לציין במפורש את שטח הדירה ואופן חישובו בהסכמי מכר דירות
שלום כ"ס: תשריט המצורף להסכם מכר דירה לא מהווה תחליף לציין שטחה של הדירה במפורש בהסכם
- 6. עדכוני מכרזים ומשפט מנהלי:**
לא ניתן להיעתר לפנייה לעיון במסמכי ההצעה הזוכה כ-70 יום לאחר שנודעו תוצאות המכרז
מחוזי י-ם: הגשת בקשות עיון מאוחרות מעלה חשש כי הן מוגשות שלא לצורך בדיקת תקינות המכרז, אלא מתוך שיקולים מסחריים.

רשימת התפוצה של משרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון, מופצת אחת לשבועיים לקהל של כ-3,200 איש וכוללת פרסומים מקצועיים תמציתיים בנושאים משפטיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. להסרה מרשימת התפוצה או הצטרפות יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אגא הסירו/צרפו אותי לרשימת התפוצה".

ניתן להעביר עדכון זה לכל אדם ובלבד שיועבר בשלמותו ולא נעשה כל שינוי בטקסט. אין האמור בעדכון זה מהווה ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות למשרדנו על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם התקבל החלטה כלשהי.

למאגר פרסומים קודמים: <http://www.afiklaw.com>

1. מאמר בנושא: מה בין חכירת נכס מקרקעין ממינהל מקרקעי ישראל לבין בעלות

מצ"ב מאמר בנושא הקשר שבין חכירת נכס מקרקעין ממינהל מקרקעי ישראל לבין בעלות בו הרשומה בטאבו מאת עו"ד לובה כהן ממשרד אפיק ושות'. את המאמר ניתן למצוא בקישור:
<http://www.afiklaw.com/files/articles/a150.pdf>

עו"ד לובה כהן הינה עורכת דין במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com), ועוסקת בעיקר בתחום המקרקעין, מכרזים, תאגידים, והליטיגציה המסחרית.

2. משרדנו בתקשורת

מצ"ב כתבה שפורסמה ב"גלובס" וקישור לאתר האינטרנט "News1" תחת הכותרת "מנירב לא מוותר לאייל ארד ולליאור חורב: דורש שהעליון יגדיל הפיצוי על הקמפיין שניהלו נגדו" בנוגע לערעור שהוגש באמצעות משרדנו בנושא הסרת חיסיון עיתונאי בעת חקירה בבית המשפט והשלכות ויתור על חיסיון זה.

את הכתבות ניתן למצוא בקישורים הבאים:

<http://www.afiklaw.com/files/press/p150.pdf>

<http://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1000931112>

<http://www.news1.co.il/ShowCurrentFile.aspx?FileID=18029>

3. תאגידים, הגבלים עסקיים וניירות ערך

א. הסדר כובל יאפשר ביטול ההסכם גם לאחר עשרות שנים ותביעת פיצוי בכפוף לאשם תורם [תא (מרכז) 583-05-09 יהושע בסט נ' סוגול ישראל בע"מ, 30.03.2014, בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, כב' השופט בנימין ארנון]

חברת דלק התקשרה בהסכם לפיו תקים תחנת דלק מצויידת במלואה עבור מפעיל התחנה ובתמורה התחייב המפעיל לבלעדיות (ירכוש מוצרים רק מחברת דלק זו) ותנאים אחרים. ככל שההסכם יופר על ידי המפעיל, תתבטל גם זכותו להחזיק בתחנה, ובציוד שהושאל לו, וחברת הדלק תהיה זכאית, בין היתר, לתפוס את החזקה בתחנה. כ-25 שנה לאחר מכן עתר המפעיל לבית המשפט לבטל את ההסכם. בית המשפט דחה טענה כי התביעה הוגשה בשיהוי, בין היתר מכיוון שאין במחסום הדיוני של שיהוי כדי להכשיר הסדר כובל בלתי חוקי בהיותו מנוגד לחוק ההגבלים העסקיים. בית המשפט קבע כי הסדר הבלעדיות הוא הסדר כובל כהגדרת חוק ההגבלים העסקיים באשר הוא הסדר בין שני עסקים לפיו "אחד הצדדים לפחות מגביל עצמו באופן העלול למנוע או להפחית את התחרות בעסקים בינו לבין הצדדים האחרים להסדר, או חלק מהם, או בינו לבין אדם שאינו צד להסדר". בית המשפט קבע כי הגדרת החוק פועלת הן לגבי הסדרים אופקיים והן לגבי הסדרים אנכיים (למשל ספק וקמעונאי, כמקרה זה). בית המשפט קבע, כי למרות ששני הצדדים היו נגועים באי חוקיות בעת החתימה על ההסכם, שיקולי מדיניות ציבורית של קידום התחרות מחייבים לאפשר לצד להסדר כובל לטעון כנגדו ולבקש לבטל את ההסכם ואף לתבוע מהצד השני את נזקיו, בכפוף לאשם התורם שלו עצמו, אשר יפחית את הפיצוי לו הוא זכאי (במקרה זה פסק בית המשפט 80% אשם תורם). כך, בית המשפט ביטל את המערכת ההסכמית ופסק פיצוי בשיעור 20% מהנזק שהוכח.

ב. בהעדר מונופול, לא ניתן להעתיק אלמנטים בתוכנת מחשב משיקולי עידוד התחרות בענף
[תא (ת"א) 38918-12-09 דנ-אל פתרונות תוכנה מתקדמים בע"מ נ' גיל סנפיר, מחוזי תל אביב-יפו,
09.04.2014, כב' השופט ד"ר מיכל אגמון גונן]

מתחרה של חברה המשווקת תכנה ותיקה המוכרת בענף, העתיק מבנה ועיצוב של ממשקים הקיימים בתוכנה קיימת המוכרת והשולטת בענף, בטענה כי רק כך ניתן לחדור לשוק סגור אשר קהל המשתמשים בו רגיל לממשקים של התוכנה הותיקה.

בית המשפט קבע כי קיים דמיון מהותי בין התוכנות, לא כל שכן דמיון כמעט מוחלט. לפיכך, נקבע כי מדובר בהעתקה מהותית וחריגה בהיקפה, העולה בגדר הפרת זכות היוצרים של בעל התוכנה. לאור טענות בדבר הגבלת התחרות ציין בית המשפט כי יש להבחין בין השאלה האם הופרה זכות יוצרים, לבין השאלה האם מדובר בפגיעה כה קשה בתחרות המחייבת התערבות מצד בית המשפט בצמצום הזכות, או בהגבלת הסעדים. בית המשפט קבע, כי ניתן יהיה להקל על אף ההעתקה רק אם יוכח, כי מדובר בשוק מונופוליסטי השולט בענף ואין דרך אחרת לחדור לשוק, מלבד העתקת ממשקי המשתמש כפי שהם. במקרה דנן נקבע כי לא מתקיים חריג שכזה, הואיל ובענף יש מתחרים אחרים אשר נכנסו לשוק תוך שימוש בממשקים אחרים ומכאן שאין הכרח בהעתקת ממשקי התוכנה בכדי להיכנס לשוק הרלבנטי.

4. עדכוני משפט מסחרי, זכויות יוצרים ועבודה

א. אי חוקיות הסכם אינה מקנה את זכות הביטול שלו אם ניתן לרפא את אי החוקיות שבו
[ת"א 48270-05-12 שלמה אילוז נ' י.מ אמסלם בע"מ, 10.03.2014, בית משפט השלום באשדוד, כב' השופט עמית כהן]

מוכר ביקש לבטל הסכם למכירת מקרקעין בטענה כי ההסכם בלתי חוקי. באותו מקרה דובר בהסכם בו הסכימו הצדדים להציג בפני שלטונות המס תמורה נמוכה יותר מהתמורה המוסכמת ששולמה בפועל, על מנת לנסות להתחמק מתשלום מס. הסכם כזה יסווג כהסכם לא חוקי. כידוע, חוזה כזה, שכריתתו, תוכנו או מטרתו הם בלתי חוקיים, בלתי מוסריים או סותרים את תקנת הציבור דינו בטלות. עם זאת קבע בית המשפט כי יש לבחון האם מדובר בחוזה שמטרתו היא בלתי חוקית (שאינו בטל הוא מעיקרו) או חוזה שמטרתו היא חוקית, אך הצדדים סיכמו לקיים אותו בצורה בלתי חוקית, הטפלה למטרה העיקרית של ההסכם, שבמקרה כזה על בית המשפט לשקול אם ובאיזה תנאים לקיים את ההסכם. באותו מקרה קבע בית המשפט כי על מנת שלא יצא חוטה נשכר, יש לקיים את ההסכם תוך ריפוי החלקים הבלתי חוקיים שבו על ידי תיקון סכום התמורה הקבועה בו.

ב. פיצוי מוסכם בהסכם על כל הפרה יצומצם על ידי בית המשפט
[תא (ת"א) 63642-12-12 עודד לוין ואח' נ' אילן שר ואח', 06.02.2014, בית משפט השלום בתל אביב-יפו, כב' השופט עזריה אלקלעי]

משכירים השכירו דירת מגורים לשוכרים אשר לימים הפרו את הסכם השכירות ומשכך המשכירים עתרו לבית המשפט בבקשה לחייב את השוכרים בתשלום הפיצויים המוסכמים שנקבעו בהסכם השכירות. הפיצוי המוסכם שנקבע בין הצדדים בהסכם היה סכום בגובה של שלושה חודשי שכירות, כאשר גובה הפיצוי אינו משתנה ביחס לסוג ההפרה ואינו מתייחס לחומרת ההפרה והוא נקבע ללא כל יחס סביר לנזק שניתן לצפותו כתוצאה מההפרה.

בית המשפט קבע כי הוראה גורפת בהסכם הקובעת פיצוי אחיד ושווה בגין כל הפרה של החוזה, היא לכאורה בלתי סבירה. כמו כן קבע בית המשפט במקרה דנן כי הוראה לפיה כל ההפרות שנתבעו הן הפרות "יסודיות" הינה בלתי סבירה ומשכך, אף אם הן היו מוכחות, היה מקום להפחית את הפיצוי שנקבע בהסכם לאפס היות והן הפרות שוליות.

יש לציין במפורש את שטח הדירה ואופן חישובו בהסכמי מכר דירות
 [ת"א 23830-06-10 גולובינסקי ואח' נ' משהב חברה לשכון בנין ופתוח בעמ ואח', בית משפט השלום בכפר
 סבא, כב' השופטת מירב בן-ארי]

בטרם חתם רוכש דירה על הסכם לרכישת הדירה, מסר לו נציג המכירות מטעם החברה הקבלנית, כי שטח הדירה (כולל עובי קירות) הינו 164 מ"ר. אלא שבהסכם המכר עליו חתם הרוכש, לא צוין אם ה- 164 מ"ר הינם ברוטו או נטו וההתייחסות לשטח הדירה הייתה באופן של צירוף תשריט של הדירה כאשר ממנו ניתן היה לחלץ את שטחה. רוכש הדירה טען בבית המשפט כי מבדיקה שביצע מאוחר יותר, נוכח לגלות כי 164 המ"ר שסוכם כוללים גם שטחים נוספים מלבד שטח הדירה וקירותיה, כגון: חלק יחסי בשטחים המשותפים (פיר המעלית וחדר המדרגות) כך שבפועל ולפי מהנדס שמונה מטעם בית המשפט הנכבד, שטח הדירה עצמה הינו 142 מ"ר בלבד. בית המשפט קבע כי היות ולא צוין במפורש בהסכם המכר אם השטח כאמור הינו ברוטו או נטו והיות ובשל צורתה הלא סטנדרטית של הדירה, חישוב שטחה של הדירה על ידי אדם סביר שאינו בעל מקצוע בתחום, הינו מלאכה לא פשוטה, יש להסתמך על השטח שנמסר לרוכש בשלב המו"מ על ידי נציג המכירות של הקבלן. משכך, בית המשפט הנכבד קבע כי שטח הדירה בפועל הינו קטן ממה שסוכם בין הצדדים וחייב את הקבלן בתשלום פיצויים לרוכש הדירה בגין ירידת הערך כאמור.

לא ניתן להיעתר לפנייה לעיון במסמכי ההצעה הזוכה כ-70 יום לאחר שנודעו תוצאות המכרז
 [הפ (י-ם) 34022-12-13 א.ד. אחים אדרי בע"מ נ' מי שמש בע"מ, מחוזי ירושלים, 30.03.2014, כב' השופט רם וינוגרד]

משתתף שהפסיד במכרז דרש לעיין במסמכי ועדת המכרזים לאחר שחלף הזמן הקבוע להגשת בקשה מסוג זה בתקנות (30 יום). בית המשפט קבע כי למתן זכות עיון רחבה במסמכי מכרז נודעת חשיבות רבה. עם זאת, הגשת בקשות עיון מאוחרות מעלה חשש כי אלה מוגשות לא לצורך הבדיקה אם אכן נפל פגם במכרז בו השתתף המבקש בעבר, אלא כדי להכין את הקרקע להגשת מכרזים עתידיים באמצעות לימוד ההצעות שהוגשו על ידי משתתפים אחרים במכרז. דרך פעולה מעין זו פוגעת לא רק באינטרס של המשתתפים האחרים במכרז, אלא גם באינטרס הציבורי המבקש לשמור על התנהלות ראויה של משתתפים במכרזים. במקרה דנן נקבע כי לא ניתן להיעתר לפנייה לעיון במסמכי ההצעה הזוכה כ-70 יום לאחר שנודעו תוצאות המכרז מבלי שניתן כל הסבר לעיכוב זה ובהעדר כל חשש קונקרטי בנוגע לתוצאות המכרז.

מה בין חכירת נכס מקרקעין ממינהל מקרקעי ישראל לבין בעלות / עו"ד לובה כהן¹

כמי שמטפלת בעסקאות לרכישת ומכירת דירות ונכסי מקרקעין אחרים לא פעם אני נתקלת בשאלה מדוע אינני רשום בטאבו כבעלים אלא "רק" כחוכר ומה משמעות הדבר? לאדם מן הישוב קשה להבין, למשל, מדוע כשהוא קונה בית ברמת פולג בנתניה עליו לחכור (חכירה הינה שכירות ארוכת טווח) מקרקעין מהמינהל במקום לקבל את הבעלות בהם.

מינהל מקרקעי ישראל מחזיק ברוב האדמות במדינה והרוכש קרקע הרשומה כקרקע בבעלות המינהל בפועל רוכש זכות חכירה של הקרקע למשך תקופה ארוכה כאשר באופן תיאורטי הבעלות על הקרקע נותרת בידי המדינה באמצעות מינהל מקרקעי ישראל. לעומת זאת, רוכש נכס בבעלות פרטית, רשאי לרשום אותו כנכס בבעלותו במירשם המקרקעין (הטאבו).

מבחינה משפטית עדיפה כמובן זכות הבעלות הפרטית. רוכש זכות זו מבטיח לעצמו גמישות גדולה יותר בבניה ובמכירת הנכס ובאופן כללי יכול לעשות בנכס כרצונו ללא צורך בקבלת אישור מינהל מקרקעי ישראל והבירוקרטיה בכל פעם שברצונו לבצע פעולה כלשהי בקרקע. להבדיל, כאשר מדובר בנכס שבבעלות מינהל מקרקעי ישראל, הזכות הינה חכירה בלבד, תמורת דמי חכירה, וכל פעולה (למשל, מכר או בניה) דורשת אישורים של המינהל ולעיתים כרוכה בתשלום. כיום ניתן להוון את הקרקע (כלומר, לשלם מראש את דמי החכירה עד סוף התקופה) ולקבל זכות שאינה רחוקה מזכות הבעלות באשר אישור המינהל לא יידרש עוד עד תום תקופת החכירה (אשר הינה לרוב לתקופות של 49 שנה).

בעוד שתיאורטית קיים הבדל בין זכות חכירה מהוונת לבין זכות בעלות, בפועל ההבדל כיום אינו מהותי ומתמצה בעיקר בכך שהמינהל הוא שרשום כבעלים.

חשוב לציין שדירות או בתים חדשים רשומים לרוב במרשם שלישי ולא פורמאלי המכונה "חברה משכנת". כאשר קבלן (חברה משכנת) בונה פרויקט, הליך "רישום בית משותף" בטאבו עשוי לקחת זמן רב ועד אז רישום הבעלות (או החכירה) תהיה על שם הקבלן וכל שיהיה לרוכשי יחידות הדיור הוא רישום הערת אזהרה בטאבו על זכותם בדירה. הקבלן ינהל אצלו רישום של הבעלויות וינהל את העברות הבעלות והמשכונות כאשר עם הסדרת הרישום בטאבו יועברו פרטים אלה למרשם המקרקעין. מכיוון שפעמים רבות אין כל תמריץ לעורכי הדין של הקבלן (אשר קיבלו את כספם מראש) לסיים את רישום המקרקעין על שם הרוכשים, בתים רבים בישראל רשומים אצל החברה המשכנת מזה עשרות שנים. אחד הסיכונים בכך הוא שבמקרה והחברה המשכנת חדלה מלהתקיים רישום הבעלות בטאבו על שם רוכשי הדירות עלול להצריך פנייה לבית משפט לקבלת צו שיפוטי המורה על רישום הבעלות בטאבו על שם רוכש הדירה. אשר על כן, חשוב לוודא הזכויות בנכס שרכשתם אכן יירשמו על שמכם בטאבו.

לסיים, לכאורה במקרים רבים ההבדל בין אופן רישום הזכויות בנכס (חכירה, חכירה מהוונת, חברה משכנת ובעלות) אינו בא לידי ביטוי בחיי היומיום עד אשר אנו מבקשים לבצע פעולות מסוימות בנכס. חשוב שעורך הדין המטפל בעסקת המקרקעין יכיר את הסוגים השונים של אופן רישום הזכויות וידע לטפל בהם באופן הנכון.

¹ עו"ד לובה כהן הינה עורכת דין במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com) ועוסקת בעיקר בתחום המקרקעין והליטיגציה המשחרית. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו.

26.73x30.84	1	עמוד 14	גלובס - כותרת	10/04/2014	41973363-6
דורון אפיק עורך די - 38990					

מנירב לא מוותר לאייל ארד ולליאור חורב: דורש שהעליון יגדיל הפיצוי על הקמפיין שניהלו נגדו

באופן אנונימי, ובמכוון, חשדות למעשים פלילים לכאורה בתחום המס, העלמת מס, רישומים כפולים בספרים וכיוצא באלה, תוך דרמטיזציה של הפרסום והפצתו במייל ישירות לחדריהם של כמעט כל ציבור רואי החשבון בישראל (ובניהם כאלה העובדים ברשויות המס וחלקם מכהנים כפקידי שומה), ואחר-כך פרסום המייל בעיתון 'כלכליסט', והכל שעה שהוא מוכר וידוע כמי שמומחיותו בתחום המסים, וכאשר הוא מיצג את לשכת רו"ח בתחום המסים ואחראי על כל תחום המסים בלשכת רו"ח. המסקנה, לטענת מנירב, היא שמטרת המייל הפוגע הייתה לא רק לחבל בבחירתו לנשיאות הלשכה, אלא גם לפגוע אנושות במטה לחמו ולקעקע לחלוטין את כל פעילותו רבת השנים בתחום המסים.

מנירב (מימין) וארד. דורש לפסוק פיצוי משמעותי ומרתיע

מנירב (מימין) וארד. דורש לפסוק פיצוי משמעותי ומרתיע

לטענת מנירב, מטרת המייל הפוגע, שהופץ לציבור רואי החשבון במסגרת הקמפיין, הייתה לא רק לחבל בבחירתו לנשיאות הלשכה, אלא גם לפגוע אנושות במטה לחמו ולקעקע את כל פעילותו רבת השנים בתחום המסים

ולמרות זאת, נטען, ביהמ"ש פסק לטובתו 50 אלף שקל פיצוי בלבד בגין המייל הפוגע ו-30 אלף שקל בלבד בגין הכתבה ב"כלכליסט" - פיצוי, שלרברי מנירב, "יש בו כדי לעודד מעוולים בכלל ובקמפיין בחירות בפרט, שכן התועלת שתצמח למעול גבוהה, בוודאות, מהסכום המינימליסטי שיפסק לחובתם, ככל שפסק הדין מהווה אמת מידה ראויה לכך". באחרונה הגיש גם ציטרין ערעור עליו בפרשה. לטענתו, באמצעות עו"ד דורון אפיק, החלק בפסק הדין הנוגע אליו קובע למעשה כי איזיתור עלידי נתבע על חסיון עיתונאי מקור והבאת העיתונאי לעדות יוצר חוקה כנגד הנתבע והזופכת את נטל הראייה; וכי יועץ תקשורת של אדם חזק, עליו כי הוא המקור לכל מידע שעבר לעיתונאים. לטענתו, "קביעות משפטיות אלה, אם לא תבוטלנה, משמען בפועל ביטול החיסיון העיתונאי ואולי אף כלל החיסיונות במשפט הישראלי".

מינימלי, סמלי שלא ירתיע מעוולים מלשכות את חרצובות לשונם ואת פרי עטם בנפגע, או שמא יש לפסוק פיצוי משמעותי שלא רק ישקף את נזקו הכללי האמיתי ואת עוגמת הנפש, אלא ישמש גם כלי הרתעתי כנגד המעוולים במכוון". לטענת מנירב, שאלה חשובה זו מתחדרת במיוחד כאשר העוללות נעשות במערכות בחירות, כאשר אחד המתחרים, או שניהם, בוחר במכוון לנהל קמפיין בחירות נגטיבי, המועד לפורענות" המחייב משנה זק והירות מהנוקטים בו. לטענת מנירב, "הנתבעים בו, בחרו לנהל נגדו קמפיין בחירות נגטיבי, תוך שהם מטיחים בו,

במטה גוזמן, ולטענת מנירב עמד מאחורי ההחלטה האסטרטגית של מטה גוזמן לנקוט נגדו בקמפיין הנגטיבי, ומנירב חויב בהוצאות בהיקף 40 אלף שקל לכל אחד מהם. כך שבפועל, התקזז סכום הפיצוי הנמוך שנפסק לטובת מנירב מול ההוצאות בהן חויב. כלי הרתעתי על כך מערער כעת רו"ח מנירב לעליון, בטענה כי "ערעורו נסוב סביב שאלה של מדיניות משפטית ראויה בקביעת פיצוי כללי, ללא הוכחת נזק מיוחד, בתביעת לשון הרע, בה קבע ביהמ"ש כי הייתה כוונה ברורה של המעוולים לפגוע ולהזיק לנפגע: האם לפסוק נזק

בעיתון "כלכליסט". במהלך הדיונים המוקדמים בתביעה נחשף כי "ארד תקשורת" היא זו שהזמינה את משלוח המיילים. שופט המחוזי, עופר גרוסקופף, קיבל את תביעתו של מנירב באופן חלקי (ר' מסגרת), ואולם קבע כי לא ניתן להיעתר לבקשותיו בנוגע להיקף הפיצוי המגיע לו. בין היתר ציין השופט כי "הקמפיין הנגטיבי נגד מנירב היה חלק ממערכת בחירות סוערת, שמנירב נושא באחריות לה לא פחות מגוזמן ו"ל". בנוסף, דחה השופט, במלואה, את תביעת מנירב נגד משרד רו"ח BDO ונגד רו"ח קובי נבון (שהיה אחד הגורמים הפעילים

השאלה מהם גבולות המותר והאסור ב"קמפיין בחירות נגטיבי", וכמה פיצוי יש לפסוק כנגד מי שעובר על הכללים, מגיעה לביהמ"ש העליון. בשבוע שעבר הגיש רו"ח עופר מנירב ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז, שקבע כי חברת "ארד תקשורת", היועץ האסטרטגי ליאור חורב (שבעבר היה שותף בחברה עם אייל ויובל ארד) ואיש יחסי הציבור, בן ציון ציטרין, ישלמו לו פיצוי בסך 80 אלף שקל, בעקבות הקמפיין הנגטיבי שניהלו נגדו עבוד רו"ח יגאל גוזמן ו"ל. זאת, במסגרת ההתמודדות על נשיאות לשכת רואי החשבון בספטמבר 2009, בין מנירב לגוזמן. מנירב טוען בערעור, באמצעות עו"ד סביר רבין, כי סכום הפיצוי שנפסק לזכותו "הינו בלתי סביר בעליל לנוכח חומרת ההכפשות ואופן ביצועם באופן אנונימי ובמזיד, מתוך כוונה ברורה וודונית לפגוע בכבודו, במעמדו ובעיקר במשלוח ידו".

"אחריות משותפת"

מנירב הגיש תביעה בנובמבר 2010, בהיקף של 2.5 מיליון שקל (סכום שהופחת מ-5 מיליון שקל, בעצת ביהמ"ש), נגד חברת ארד תקשורת שבבעלות ויובל ואייל ארד וליאור חורב, משרד רואי החשבון BDO וזירהאפט ויועץ התקשורת, ציטרין. זאת, בטענה להוצאת לשון הרע במהלך קמפיין הבחירות על נשיאות לשכת רו"ח. בתביעה נטען כי במהלך ניהול הקמפיין של גוזמן נשלחו לחברי הלשכה מיילים המכפישים את מנירב מכתובת מייל לא מוזהה, וכי שולחי המיילים ביקשו להישאר אנונימיים והסתייעו לצורך כך בחברת "אימיליון" להפשת מיילים, המחזיקה בשרת בארה"ב. בנוסף, נטען כי אחד המיילים המכפישים פורסם

רו"ח עופר מנירב תבע 2.5 מיליון שקל מהגורמים שניהלו את קמפיין הבחירות הנגטיבי של רו"ח גוזמן ו"ל, בהתמודדות מולו על נשיאות לשכת רו"ח ב-2009, בטענה כי הוציאו את דיבתו • המחוזי פסק לטובתו פיצוי של 80 אלף שקל. בערעור טוען מנירב: "הפיצוי הוא בלתי סביר בעליל לנוכח חומרת ההכפשות ואופן ביצועם באופן אנונימי ובמזיד" / אלה לויזניריב

פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי

"ראוי להכיר בהגנה למפרסם, גם כשמתברר בדיעבד שהמידע היה שגוי"

פסק הדין של בית המשפט המחוזי סבב סביב מערכת הבחירות הסוערת ורוויות האמוציות וההכפשות ההרדיות לנשיאות לשכת רואי החשבון ב-2009, ובמסגרתו שירטט השופט עופר גרוסקופף לראשונה את גבולות האחריות של יועצי התקשורת לתכנים שהם מעבירים במסגרת קמפיילים נגטיביים עבור אחרים.

תחילה ציין השופט כי הגורם המרכזי האחראי לפרסום המכפיש את מנירב הוא רו"ח גוזמן ו"ל בעצמו, כיוון שהיה זה שאישר והורה על פרסום כל המיילים במסגרת הקמפיין הנגטיבי. ואולם, ציון, מנירב בחר שלא לתבוע את עוזבנו של גוזמן ו"ל, "וטוב עשה כשנמנע מלהוסיף עניין זה למתחים שבינו לבין משפחת המנוח", כתב השופט. כאשר לכלל הראוי ביחס לאחריותם של יועצי אסטרטגיים ויועצי תקשורת לנאמר במסגרת קמפיין בחירות נגטיבי, ציין השופט כי "לקמפיין מסוג זה יש ערך חברתי, ועל כן, למרות הסלידה שהוא עלול לעורר לעתים, יש לאפשר את קיומו. לא זו אף זו, כאשר המידע

המוצג במסגרת הקמפיין מקבל נופך התואם את חשיבותו הציבורית, הרי שראוי להכיר בהגנה למפרסם, גם במצבים בהם מתברר כי למרות בדיקות נאותות שקיימו הגורמים האחראים לפרסום, המידע היה שגוי". ואולם, נקבע כי "שונים פני הדברים אם מדובר במידע שאמינותו הייתה מופרכת מלכתחילה, או

המוצג במסגרת הקמפיין מקבל נופך התואם את חשיבותו הציבורית, הרי שראוי להכיר בהגנה למפרסם, גם במצבים בהם מתברר כי למרות בדיקות נאותות שקיימו הגורמים האחראים לפרסום, המידע היה שגוי". ואולם, נקבע כי "שונים פני הדברים אם מדובר במידע שאמינותו הייתה מופרכת מלכתחילה, או

המוצג במסגרת הקמפיין מקבל נופך התואם את חשיבותו הציבורית, הרי שראוי להכיר בהגנה למפרסם, גם במצבים בהם מתברר כי למרות בדיקות נאותות שקיימו הגורמים האחראים לפרסום, המידע היה שגוי". ואולם, נקבע כי "שונים פני הדברים אם מדובר במידע שאמינותו הייתה מופרכת מלכתחילה, או